

בשלישי בשבת בעשרים יום לירח תמוז שקת חמשת אלפים ושבע מאות ושמונה עשרה
 לפריאת עולם למקין שאין מקין כאן בנותא ירושלם דיתבא על מי שפח ועל כול בירות
 אנה ודמותהרי דמותהרי
 העומד היום בירושלם הקזכרת וכל שום אחרך וחתיכה דאית לי
 ולאבותי ולאבותי ברעות נפשי בדלא איתסנא ושבתות ופטרות ותרוכות יתכי ליכי
 אנת אנתהי העומדות היום בירושלם הקזכרת
 וכל שום אחרך וחתיכה דאית ליכי ולאבותי ולאבותי דהוית אנתהי מן
 קזמת דנא וכדן פטרות ושבתות ותרוכות יתכי ליכי דיתקוויין רשאה
 ושליאה בתפשיכי למחך להתנסבא לכל צד דיתלצייין ואנש לא ימחא
 בדיכי מן שכולי מן יומא דנך ולעלם והרי את מותרת לכל אדם
 ודך דלי יהוי ליכי מנא ספר תרוכין ואקרית שבוקין וקט פיסורין
 כדן חיים בן שמאל עד מאיר בן מנחם עד

אמר אביי: האי מאן דכתב גיטא :

1. לא לכתוב **ודין** - דמשמע ודין, אלא **ודן**.
2. ולא לכתוב **איגרת** - דמשמע איגרת, אלא **אגרת**.
3. ולא לכתוב **לימהך** דמשמע לי מהך.
4. ולא לכתוב **למחך** דמשמע כי חוכא.
5. דיתיהוין **דיתיצביין** תלתא תלתא יודיין - דמשמע תהוין ותצביין.
6. ולורכיה לויין **דתירוכין**
7. ולויין **דשבוקין** - דמשמע תריכין ושביקין.
8. ולורכיה לויין **דכדן** דמשמע וכדי
9. ולא ליכתוב **לאיתנסבא** דמשמע לא יתנסבא אלא **להתנסבא**.

רבי יהודה

